

храбростъ взела върхъ надъ храбритѣ противници; слѣдъ нѣколко походи Пизонъ надвилъ тракийцитѣ,¹⁾ покорилъ и Мизия и така осигурилъ римскитѣ владѣния въ долното течение на Дунава. За одържаната побѣда Пизонъ билъ награденъ съ триумфъ. (Срав. Mommsen, Roemische Geschichte V. стр. 21—22).

Че въ вѣстанието взели участие почти всичкитѣ тракийци, за това може да се заключи отъ свѣдѣнията на Velleius (II. 98), който казва: *atrox in Thracia bellum ortum, omnibus eius gentis nationibus in arma accensis*. И като се основава на това свѣдѣние нумизматътъ Sallet, (*Zeitschrift für Numismatik*, II. стр. 241.—243.) изказва мнѣние, че къмъ това именно съединение на тракийцитѣ, „*omnibus eius gentii nationibus in arma accensis*,” би могла да се отнася тетрадрахмата съ надписъ *Ἡρακλέους Σωτήρος Θρακῶν* и че около сѣщото врѣме била кована тетрадрахмата: *Κότυρος χαρακτήρ*, която слѣдователно би могла да се припише на Котисъ IV., умрѣлъ на 16. год. пр. Хр. Че двѣтѣ монети сж съврѣмenni и отъ твърдѣ късенъ периодъ, доказва сходната имъ груба направа и закръглената сигма на едната отъ тѣхъ, когато острожгълната сигма на другата може да се счита за вѣрно подражание на тасоската, безъ да се взема за знакъ на по-голѣмата ѝ старинностъ.

Обстоятелството, че тракийцитѣ, съединени за война противъ умразната имъ династия, ковали монети съ сѣщия типъ, както единъ царъ отъ тая династия, може да се обясни така, че и еднитѣ и другитѣ подражавали тасоскитѣ тетрадрахми само за това, защото тѣзи монети имали добъръ курсъ въ търговията.

Съ това обаче опрѣдѣлението на двѣтѣ тракийски тетрадрахми още не е доказано положително.

Интересниятъ надписъ въ тая монета: *Κότυρος χαρακτήρ*, който означава печатъ, отпечатъкъ на Котисъ и отговаря на латинскитѣ *numus, moneta*, е обясненъ вече по-горѣ, въ описанието монетитѣ на Севтесъ I., на стр. 21.

Въ България, която образувала частъ отъ нѣкогашната тракийска държава, нумизматиката и заедно съ нея и историята на тракийскитѣ царѣ и на Тракия сж почти неизвѣстни. Въ учебницитѣ по старата и българска история едвамъ се споменуватъ имената Тракия и тракийци, при всичко че тѣхната древна история е толкова любопитна и важна за историята на България, щото дѣйствително заслужва да ѝ се посветѣтъ поне толкова страници, колкото напримѣръ на историята на Асирия и Вавилония или Египетъ, и както се разказва за египетскитѣ пирамиди, така би могло да се изложи нѣщо за значението на тракийскитѣ могили и така да се възбуди интересъ къмъ отечественитѣ паметници на България.

¹⁾ Това поетътъ Антипатросъ възпѣвалъ *τὴν κατάπτωσιν τῶν Βεσσηῶν: ἀεὶδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον Ἄρεα Βεσσηῶν*. Флорусъ разказва: *Thracas a L. Pisone perdomiti in ipsa captivitate rabiem ostendēre, catenas morsibus temptabant*. Срав. Tomaschek, Die alten Traker, I. стр. 76.